

ת"פ 6680/06/17 - מדינת ישראל נגד ע א

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 6680-06-17 מדינת ישראל נ' א(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט - ס. נשיא ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ע א (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הסעה ברכב תושב זר השוהה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12 א (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**") וניסיון להעסקת תושב זר שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12 א (ב) לחוק הכניסה לישראל + 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. מעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם עולה כי בתאריך 4.6.17 בשעה 06:14 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מסוג ---- ל.ז. מספר (להלן: "הרכב") והסיע את חוסין קצראוי מ.ז. ואת מואמן אלבזור מ.ז. תושבי הרשות האזרחית הפלסטינית בישראל מבלי שהיו בידם אישורי כניסה ו/או עבודה כחוק (להלן: "התושבים הזרים").

הנאשם התקשר בשעה 05:15 אל מואמן אלבזור וקבע עימו כי יביא עמו עובד נוסף ותאם איתו כי יאסוף אותם ברכבו בסמוך לבית הקברות ברומאנה וזאת על מנת שהתושבים הזרים יעבדו אצלו בבניה במגאר. במעשיו האמורים הסיע הנאשם את התושבים הזרים וניסה להעסיקם והכל שלא כדין.

3. בתאריך 4/6/17 הגיעו הצדדים להסדר דיוני לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום ובטרם הטיעונים לעונש ישלח לקבלת חו"ד הממונה על עבודות השירות.

4. חוות דעת הממונה על עבודות השירות :

הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

6. טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני המאשימה לעונש :

המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב.

- א. לענין הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם ומידת הפגיעה באותם ערכים, הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 3173-09 פרג'ין נ' מדינת ישראל, מדובר בעבירות שיש להן פוטנציאל לסיכון בטחוני, ולענין אותם מעסיקים ומסיעים של אותם שוהים בלתי חוקיים נאמר כי הם חוטאים ומחטיאים את הרבים. גל הטרור שפוקד המדינה מאופיין בפעילות עוינת במיוחד של צעירים חסרי עבר פלילי (הובאה רשימת מקרי פיגועים מהעת האחרונה הממחישה הטענה).
- ב. הערכים המוגנים בעבירה בה חטא הנאשם הינם הגנה על בטחון הציבור מפני הסיכון הנובע מחדירתם של שוהים בלתי חוקיים בתוך שטחה הריבוני של מדינת ישראל.
- ג. לענין מדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ המאשימה לשורת פסקי דין בהם הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות ומאחורי סורג ובריה על נאשמים בעבירות דומות.
- ד. אשמו של הנאשם מלא, הנזק הפוטנציאלי רב נוכח הסיכון הבטחוני בביצוע העבירות, הנזק טמון בהכבדה עם כוחות הבטחון.
- ה. לענין מתחם העונש ההולם, נע המתחם בין 2 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי וקנס כספי כבד.
- ו. לענין נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לנאשם אמנם אין עבר פלילי רלוונטי (ת/4), הינו הורה לילד נכה וחי בדוחק כלכלי אך האינטרס הציבורי בהרתעת היחיד והרבים בעבירות אלו מחייב מסר ברור, מה גם שהמניע לביצוע העבירות כלכלי.
- ז. אשר על כן, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש ברך הבינוני - נמוך של המתחם במאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות וקנס מרתיע הנע בין 10,000-2000 ₪. עוד עותרת המאשימה לחילוט רכב הנאשם התפוס בתיק על פי סעיף 39 לפסד"פ, הרכב היווה אמצעי בביצוע עבירת ההסעה ויש בחילוט רכיב הרתעתי נוסף.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

- א. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, למעט תכנון ובנייה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובחקירה הראשונה, הודה והורשע באותו יום ממש, נשלח לממונה על עבודת שירות וחסך זמן שיפוטי והעדה מוקדמת של תושב השטחים אותו הסיע כאשר אחד השב"חים גורש אותו יום ולא היה ניתן להביאו לעדות.
- ב. על פי נוהל פרקליטות המדינה 2.15 (נ/1) כלל לא היה מקום להגיש כתב אישום. אין כאן נסיבות שמצביעות על הסעה שיטתית, מאורגנת, אין כאן נסיבות של פעולה מתמשכת של כניסה ויציאה מתחומי השטחים, אין כאן נסיבה מחמירה שמצדיקה להגיש כתב אישום לאדם שזו לו המעידה הראשונה ולאדם ללא עבר פלילי
- ג. הפסיקה מלמדת בניגוד לטענות המאשימה, על מדיניות ענישה נהוגה שנעה בין מאסר על תנאי ועד לחמישה חודשי עבודות שירות ברף הגבוה כאשר פסיקה היוצאת מבימ"ש זה נעה בין חודש מאסר בעבודות שירות עד 3 חודשי עבודות שירות, וזה מתחם הענישה הנהוג.
- ד. כאשר באים לבחון את מקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, יש להביא בחשבון היעדר עבר הפלילי, העובדה כי מדובר בפעולה מזדמנת, מקרה בלבד בו הכיר את אחד השב"חים, הייתה לו עבודה מסוימת, מדובר באדם שמתפרנס בדוחק ומחפש עבודות, נתנו לו עבודה לאסוף עצים והוא פגש את אותו שב"ח וביקש שיעזור לו, וכך היה. ההסעה למעשה נבלעת בתוך ניסיון ההעסקה.
- ה. נסיבותיו האישיות של הנאשם - השפעת העונש על משפחתו של הנאשם: הנאשם אינו עובד, מתפרנס בדוחק מעבודות שנותנים לו, ובחודש האחרון היות ולא יכול לנהוג הוא לא עובד. מצבו הכלכלי אינו טוב, המשפחה חיה על קצבת הנכות של הבן, מדובר בנאשם אב לילד בן 26 אשר סובל מפיגור שכלי, חירשות, נכות בדרגה של 120 אחוז, נדרש לטיפול ולסיעוד יום יומי ולהשגחה צמודה. חלק ניכר מיומו של הנאשם מוקדש להבאתו של הבן למעון למפגרים ושהייה במחציתו, ולקיחה לטיולים. ככזה הוא אף אינו נהנה מחירויות אשר אדם אחר נהנה כמו חופשות, ולישון מוקדם.
- ו. ככל שיוטל עונש ארוך הרי שזו תקופה בה לא יוכל לעבוד ולטפל בבנו, לכן יש למקם את הענישה ברף הנמוך של המתחם.
- ז. לעניין בקשת המאשימה לחילוט הרכב, הרי שבקשה זו בשלב הזה מוגשת שלא כדין ואין מקום להיעתר לה. לפי חוק כניסה לישראל לא ניתן לבקש חילוט הרכב, מדובר בחילוט של חפץ שהנאשם בעליו של החפץ, הרכב רשום על שם הבן הנכה ונקנה מכספי הקצבה שלו, לשימוש. אם מבקשים לחלט את הרכב צריכה המדינה לבקש מהבן להשמיע עמדתו ולא עשו כן, הרי מדובר בענישה מחמירה יתר על המידה בנסיבות האלה, לא לחינם חוק הכניסה לישראל לא מאפשר חילוט הרכב בנסיבות מקרה זה ואין הצדק להוספת קנס על העונש. על המצב הכלכלי ניתן ללמוד מכך שלא יכול היה לשחרר את הרכב, בשל סכום ההפקדה שנקבע בהחלטה.

דברי הנאשם:

הנאשם מסר אך כי חוזר על דברי בא כוחו.

דיון והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירות בנקודת זמן אחת ומכאן כי עסקינן באירוע אחד אשר יש לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם אחד.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו

עבירות הסעת תושבי האזור וניסיון העסקת תושבי האזור בשעה שאין בידם אישור שהיה ועבודה בישראל מסכנת באופן ממשי את ביטחונם של אזרחי המדינה ושלומם. ערך מוגן זה של שמירה על חיי אדם הינו הערך הנעלה, הבסיסי והמרכזי שבערכים המוגנים.

מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הנמוך - הבינוני באשר מחד לא הוכח בפני כי תושבי האזור שהוסעו ואותם ניסה הנאשם להעסיק הינם בעל רישום פלילי קודם בתחום עבירות האלימות בכלל ואלימות כנגד תושבי המדינה בפרט וכי היה בשהייתם בישראל סיכון לביטחון הציבור אך יש בעובדה כי הנאשם הסיע ואף ניסה להעסיק שני תושבי האזור משום פגיעה בערך המוגן בשעה שמעשיו היוו סיכון פוטנציאלי ממשי לביטחון הציבור הרחב ובנקודה זו אפנה לסקירת מעשי הטרור אשר ארעו אך לאחרונה בשטח המדינה ע"י תושבי האיזור ששהו בישראל שלא כדין וכן לעובדה כי עסקינן בעבירות הסעה לצד ניסיון להעסקה.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה,

בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה -

העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע

מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. במקרה זה הסיע הנאשם את תושבי האזור וניסה להעסיקם ללא שנטען כי שודל או אולץ לעשות כן.

הגם שלא הוכח נזק ממשי בביצוע העבירות הרי שהנזק הפוטנציאלי הינו רב ומוחשי. השתקעותם של תושבי האזור בישראל ללא היתר שהיה כדין ויצירת הקלה ממשית בהתניידותם ושהייתם אפשרה לא אחת התארגנות ופעילות טרור כנגד תושבי המדינה באשר זו נגישה וקלה יותר לביצוע בידי המפגעים בשעה שפועלים מתוך תחומי הקו הירוק, נטמעים באוכלוסייה המקומית ומתניידים בקרבה בקלות יחסית. עוד עולה הנזק הפוטנציאלי משמעותית נוכח מציאות החיים השוררת גם בשנה האחרונה בתחומי המדינה והאיזור המאופיינת בהוצאתם לפועל של פיגועים רצחניים כנגד תושבי המדינה וניסיונות לבצע פיגועים בידי תושבי האיזור, צעירים כדוגמת אחד מתושבי השטחים (1/ת) ללא שהחזיקו היתרי שהייה כדין (ר' סקירת אירועי טרור בעת האחרונה בת/3).

במקרה זה התקיימו מספר נסיבות המצביעות על נזק פוטנציאלי ממשי: המניע הכלכלי אשר עמד בראש מעייניו של הנאשם בבצעו העבירות החמורות והיכרותו קצרת המועד עם תושבי האזור אשר יש בה בנסיבות העניין לסכן בטחון הציבור באשר הנאשם לא עמד כלל על קנקנם של תושבי האזור ואלו אינם מחויבים כלל כלפי הנאשם.

מכאן כי הנזק הפוטנציאלי המעשי הנאשם לביטחון המדינה מצוי ברף הבינוני.

ג. **מדיניות הענישה הראויה**, בגין העבירות בהן הורשע הנאשם עברה מספר תמורות בשני העשורים האחרונים החל מלשון החוק וכלה בפרשנות שהוענקה לו בבתי המשפט השונים אך ככלל נותרה מדיניות הענישה מחמירה וכוללת הטלת עונשים מרתיעים:

1. בית המשפט העליון עמד על תכלית ההחמרה בענישה הקבוע בחוק הכניסה לישראל בגין הסעה והעסקה של תושב האישור שלא כדין ברע"פ 3674/04 - **מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12/02/2006):

"הוראת סעיף 12א לחוק נתגלגלה גלגולים אחדים עד שהגיעה למתכונתה הנוכחית. בפרשת ח'טיב עמד בית-המשפט על אותם גלגולים (שם, 771-774) בציינו כי העונשים החמירו והלכו עם השנים. ואמנם, בתחילתה סיווג החוק עבירה זו כעבירה מינהלית שעונשה היה קנס מינהלי קצוב, אלא שבשנת תש"ס-2000 הוחמר העונש: העבירה הפכה להיות עבירה מן-המניין והעונש שבצידה נקבע לשנתיים מאסר או קנס. הכול מסכימים כי תכלית החוק תכלית היא של ביטחון תושבי ישראל, ו"עקב ההחרפה בפיגועי הטרור בתחומי ישראל על ידי תושבי האזור

נוצר צורך דחוף להתמודד באופן אפקטיבי והרתעתי יותר בשיתוף הפעולה של אלו מתושבי ישראל המסייעים לתושבי האזור הנכנסים לישראל שלא כדין ובכך פוגעים ביכולתם של גורמי הביטחון לפעול לסיכול כניסתם של גורמים עוינים לישראל" (דברי ההסבר להצעת חוק שהייה שלא כדין(תיקוני חקיקה) (הוראת שעה) (תיקון מס' 7), תשס"א-2001, ה"ח תשס"א, 786).
אכן, כל מי שחיים בישראל בימים אלה יודעים כי טרוריסטים חורשי-רע אשר נכנסו לישראל שלא-כדין, נעזרו לא אחת בתושבי ישראל - אשר עשו בתום-לב ולעתים תוך עצימת-עיניים - כדי להגיע למקום הפיגוע או כדי למצוא מקום לינה ומסתור עובר לפיגוע או לאחריו. תופעה קשה זו ביקש החוק למגר. ראו למשל: הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראת שעה), תשנ"ו-1996, ה"ח תשנ"ו, 652; פרשת ח'טיב, 772-774; רע"פ 2392/05 סלימאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם)..."

"חומרה יתירה נודעת לעבירות הנעברות על רקע כספי או עיסקי. ברי כי אנשים העוסקים דרך-קבע בהסעתם של שוהים בלתי חוקיים -בעיקר במקום שהמדובר הוא בהסעה משיטחי האזור אל תוך ישראל - גורמים לסיכון רב יותר של הציבור, וכמותם הם מי שנוהגים להעסיק שלא כדין שוהים בלתי חוקיים ולהלינם בתחומי ישראל, בעיקר במקום שההעסקה היא לזמן קצר"..."

בית המשפט העליון מציין בהלכת אבו סאלם לעיל כי הלכת חטיב מורה :

"כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי."

לציין כי במסגרת בחינת החריג להטלת מאסר בפועל כמונחה בהלכת חטיב הטיל בית המשפט העליון בפס"ד אבו סאלם על הנאשמים מאסר שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים למעט נאשם אחד בגינו ביטל בית המשפט העליון את עונש המאסר בפועל וזאת בהתחשב בגילו המתקדם של הנאשם (80) ומצב בריאותו הקשה.

2. **בת"פ (פ"ת) 15393-09-09 מדינת ישראל נ' חסין גנאים (21/1/2014)**, קבע בית המשפט מתחם הענישה ההולם בגין עבירת הסעת תושב האזור שלא בנסיבות מחמירות הנע בין עונש מאסר מותנה ובין מאסר בפועל בן מספר חודשים. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים. לציין כי במקרה זה היתה חוות דעת הממונה שלילית בעניינו של הנאשם.

3. **בת"פ (ב"ש) 4135-05-13 מדינת ישראל נ' אלקיעאן (28/1/2014)**, הטיל בית המשפט על נאשם אשר הסיע שני שבח"ים חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים. לציין כי בית המשפט קיבל במקרה זה הסדר טיעון שהושג בין הצדדים.

4. **ברע"פ 5137/09 - מדחת מוראר נ' מדינת ישראל, (30/08/2009)** דחה בית המשפט העליון בקשת המערער לרשות ערעור בגין הטלת עונש מאסר בן חודש שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין הסעת תושב איזור חד פעמית.
5. **בע"פ (נצרת) 1151/04 - אבו חנין עיסאם נ' מדינת ישראל, (14/09/2004)** נדחה ערעור המערער על גזר הדין אשר הושת עליו בגין עבירת העסקת 4 תושבי האזור אשר עיקרו מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות.
6. **בת.פ 19336-02-14 מדינת ישראל נגד ג'מאל עטור (17/6/14)** נדון הנאשם בגין עבירת הסעת תושב האזור למאסר מותנה, קנס בסך 5000 ₪ ופסילה על תנאי.
7. **בת.פ 32948-11-14 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' סח'ניני, לא פורסם (16/9/15)** השית בית המשפט (מותב זה) 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין הסעת ארבעה תושבי שטחים. לציין כי לנאשם עבר נקי והמלצת שירות המבחן היתה להסתפק בעונש מאסר מותנה ושל"צ.
8. **ברע"פ 2572/16 - חננאל סויסה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (06/04/2016)** דחה בית המשפט העליון בקשת המערער לרשות ערעור בגין פסילת רשיון הנהיגה של הנאשם לתקופה של 6 חודשים ובשעה שהנאשם נדון ל - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין ביצוע שתי עבירות הסעת תושב האזור וסיוע לכניסה לישראל שלא כדין בשעה שלחובתו עבר פלילי ישן ולא מאותו התחום והמלצה שיקומית מאת שירות המבחן :
- "בבחינת למעלה מן הצורך אציין, כיתהליך השיקום של המבקש, לא נעלם מעיני בית משפט השלום, אשר קבע, על אף חומרת העבירות שבוצעו על ידי המבקש, שלא להשית עליו עונש של מאסר לריצוי בפועל. כמו כן, תקופת הפסילה שהוטלה על המבקש איננה ארוכה כלל, ובפרט, ביחס למעשים שביצע, כפי שהם עולים מכתב האישום. העונש אשר יצא מתחת ידו של בית משפט השלום ראוי ומאוזן, ואינניסבור כי יש מקום להתערבותה של ערכאת הערעור בעניין זה, לא כל שכן, ערכאת ערעור"בגלגול שלישי".**
9. **ברע"פ 2844/16 - מאיר ביאלה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (13/04/2016)** דחה בית המשפט העליון בקשת המערער כנגד הטלת 80 ימי מאסר שירוצה בעבודות שירות שהוטלו בגין נסיון להסעת 3 תושבי האזור שלא כדין וזאת חרף מצבו הכלכלי המשפחתי הקשה והמצב הרפואי הקשה של בת המערער.
10. **בעפ"ג 31996-01-17 (מחוזי י"ם) שוויקי נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (23/5/17)** נדחה ערעור המערער אשר הורשע בהסעת 3 תושבי האזור והוטלו עליו שלושה חודשי מאסר שירוצו

בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישיון על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪. זאת חרף העובדה כי מדובר במערער צעיר בן 26, מצבו הרפואי אינו שפיר לאור תאונה שעבר וכך גם מצבו הכלכלי ותסקיר שירות המבחן מצא כי מנהל אורח חיים נורמטיבי וללא דפוסים עבריינים.

ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שבפני נטען ע"י ב"כ הנאשם כי הנאשם אינו עובד, מתפרנס בדוחק מעבודות שנותנים לו, ובחודש האחרון היות ולא יכול היה לנהוג הוא לא עבד. מצבו הכלכלי אינו טוב, וכי המשפחה חיה על קצבת הנכות של הבן (במסגרת הבקשה להחזרת תפוס הוצג מסמך בגין מצבו הרפואי של הבן). הגם שלא הוצגו כל אסמכתאות לתמיכה בטיעוני הנאשם בגין מצב כלכלי קשה יוצא אני מנקודת הנחה במקרה זה כי כך הדבר.

ה. ב"כ הנאשם הפנה להנחיית פרקליט המדינה 2.15 (נ/1) לאורה טען כי הנסיבות אינן מחמירות במקרה זה ועל המדינה היה להימנע מהגשת כתב אישום. בהקשר זה אציין כי פרקליט המדינה הנחה אמנם להקל בעונשם של מסיעים כאשר ההסעה הינה חד פעמית אך אין מדובר בהנחייה בהסעה לצורך העסקה או ניסיון להעסקה ובוודאי שאין מדובר בהסעה יזומה על ידי המסיע לאחר תיאום מראש. עוד רואה פרקליט המדינה נסיבה לחומרא בהנחייה לעיל כאשר אין היכרות מוקדמת בין המסיע לתושבי האיזור כפי המקרה שבפני.

ו. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה, ועד ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים אשר אפשר וירוצה בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים של קנס כספי עד 10,000 ₪, חתימה על התחייבות כספית ופסילת רישיון נהיגה בפועל או על תנאי.

סטייה ממתחם העונש הראוי :

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

במקרה דנן לא התבקש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם ומכאן כי לא הובאה כל המלצה שיקומית בעניינו. מכאן גם כי לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא.

עם זאת, לאור היעדר עבר פלילי לחובת הנאשם בתחום (לחובתו הרשעות בתחום התכנון והבניה) ונסיבות ביצוע העבירה שאינן נסיבות מחמירות כאמור בחוק הכניסה לישראל לא מצאתי מקום לסטות לחומרא ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה . לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. **פגיעת העונש בנאשם ומשפחתו -** הנאשם בפניו בן 48, לא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. מכאן כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח עלול לפגוע בו פגיעה קשה, לתייגו ולדרדרו לדפוסי חיים עברייניים. גם בענישה על דרך עבודות שירות לתקופה ממושכת תהיה פגיעה קשה למדי בנאשם במקרה זה באשר עלול לדרדרו שכן נתון לדבריו במצב כלכלי קשה ונדרש להסיע בנו מדי יום למעון בו שוהה. עוד נתתי דעתי לעובדה כי מחד גיסא שהה הנאשם בתנאי מעצר בית במשך חודש וחצי ומאידך כי מדובר בתנאי מעצר בית חלקי בשעות הלילה בלבד ללא הגבלתו בפרנסת משפחתו או בתנועה בשעות היום.
- ב. **הנאשם נטל אחריות על מעשיו** ועשה כן בפני בית המשפט בהזדמנות הראשונה ובכך חסך העדת עדים ומאמצים בהעסקתו של אחד העדים שהינו תושב האיזור לעדות.
- ג. היות המניע לביצוע העבירות כלכלי מגביר חומרת העבירות שביצע הנאשם באשר בחר לסכן בטחון המדינה בעבור כסף גרידא.
- ד. לחובת הנאשם אין אמנם הרשעות קודמות בעבירות על פי חוק הכניסה לישראל אך לחובתו שתי הרשעות בביצוע עבירות לפי חוק התכנון והבניה מסוג אי קיום צו בית משפט וביצוע עבודות ללא היתר בגין הושתו עליו עונשי מאסר מותנה, חילוט התחייבות בסך ₪ 20,000 , קנסות וכפל אגרה. לציון כי עבירות אלו אף הם נעברות למטרות כלכליות.

הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא החומרה שמייחס בית המשפט לעבירת הסעת תושבי האזור וניסיון העסקתו בלא שיהא בידי תושב האזור אישור שהיה והעסקה בישראל כדין . בית המשפט העליון ציין לא אחת כי דווקא העובדה כי מסייעי תושבי האזור ומעסיקיהם הינם אנשים תמימים או עוצמי עיניים יש בה נסיבה לחומרה באשר קיימת חשיבות עליונה בהרתעת

הרבים. נוכח מצוקה כלכלית אנו רואים לא אחת כי הפיתוי הכספי לסכן בטחון המדינה ולבטל יכולתה למנוע כניסת מפגעים ומפגעים פוטנציאליים לתחומה הינו פיתוי גדול גם כאשר אין כוונת מבצעי העבירה לסכן ביטחונם של אזרחי המדינה.

בבואי לגזור דינו של הנאשם מצאתי כי היעדר עבר פלילי בעבירות דומות, ההסעה בתחומי המדינה ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות מחד גיסא וחומרת העבירות שביצע כל אחת בנפרד והשילוב בין העבירות, הפגיעה בערך המוגן, מדיניות הענישה הנוהגת על פי הלכת אבו סאלם לעיל ויישומה על ידי בית המשפט, הנזק הפוטנציאלי הרב, המניע הכלכלי בביצוע העבירות והיעדר היכרותו של הנאשם עם תושב האזור מובילים לגזירת דינו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם.

עתירת המאשימה לחילוט הרכב :

מהדין אשר התקיים בבקשת הנאשם להחזרת הרכב לידיו עולה כי אין מחלוקת בדבר רישום הרכב בבעלות בנו של הנאשם שהינו נכה. עוד מסכימים הצדדים כי שווי הרכב כ - 40,000 ₪.

ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה כי חילוט הרכב הינו כלי ענישה מרתיע, במיוחד בעבירות אלו הנעברות באמצעות כלי רכב. מנגד טען ב"כ הנאשם כי הרכב נרכש מכספי קיצבת הנכות של בנו ומשמש להסעת בנו הנכה למעון בו מקבל טיפול. כמו כן טען ב"כ הנאשם כי העובדה שהנאשם לא הפקיד הערביות שנקבעו להחזרת הרכב בהחלטה מיום 22/6/17 (החזרת הרכב המותנית בהפקדה בסך 6000 ₪ והמצאת פוליסת ביטוח מקיף לטובת המדינה) יש בה כדי להצביע על מצבו הכלכלי הקשה. עוד טען ב"כ הנאשם כי לא עומדת למאשימה סמכות חוקית בעתירתה לחילוט הרכב נוכח הוראות חוק הכניסה לישראל והיעדר נסיבות מחמירות במקרה זה.

כפי שצוין בהחלטה מיום 22/6/17, ניתן להורות על חילוט הרכב במקרה זה על פי הוראות סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי גם אם לא עומדת המאשימה בתנאים אשר נקבעו בחוק הכניסה לישראל וכן קבעתי כי הרכב מושא הבקשה מצוי בבעלותו של הנאשם והכל מהטעמים אשר פורטו בהחלטה זו.

עם זאת, לאחר ששקלתי בדבר ושמעתי טיעוני הצדדים בנושא מצאתי כי נוכח היעדר הרשעות קודמות לחובת הנאשם בעבירות על חוק הכניסה לישראל ומצבו הרפואי הקשה של בנו הרי שהנזק שייגרם כתוצאה מחילוט הרכב לנאשם ומשפחתו עולה במקרה זה על התועלת לאינטרס הציבורי וכי ניתן לתת מענה לשיקול הגמול והרתעת היחיד והרבים בעניינו של הנאשם גם בהגדלת סכום הקנס שייגזר על הנאשם חלף חילוטו של הרכב.

נוכח החלטתי שלא להיעתר לבקשת המאשימה לחילוט הרכב מצאתי כי יש מקום להטיל עונש פסילת רשיון על תנאי על הנאשם אשר ירתיע הנאשם מלשוב על ביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל בעתיד.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה, את טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, עיינתי בחוות דעת הממונה על עבודות השירות ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאין קשורות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 60 ימים. המאסר ירוצה בעבודות שירות.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

תחילת עבודות השירות ביום 6/8/17 שעה 08:00. הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות בטבריה.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתיית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 6000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 15 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.11.17 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, אם נפסקו, לאחר מכן יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, במעמד הצדדים.